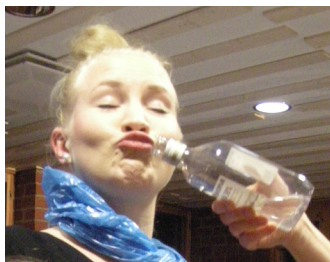

WUORI- KAUTISET

5/2011

PÄÄ KIR JOI TUS

Jahas jahas, vuoden 2011 viimeinen Wuorikautiset on käsissäsi. Ette te tästä naamasta kuitenkaan vielä eroon pääse, sillä lehti 1/2012 on mun heiniä, samoin kuin sellainen pikku puhistelu.

Vuosijuhlat tuli rytäkällä, oli ja meni - ja ihan hurjan hienosti. Jes! Oli hyvät pilleet, eiks je ;) Sikanokkaeläimen ja itse Sikajuoman suloisuutta ei myöskään voi kiistää. (Sikisormasteista lisää sivulla 30!)

Nyt toivotan kutkuttavaa joulukuun alkua ja oikein railakkaita pikkujouluja kaikille kiltalaisille - minä oon juhlistamassa Aivan Sama mitä!

Jenni

TOIMITUS

PÄÄTOIMITTAJA

JENNI KIVI

TOIMITTAJAT

ESKO HAKANEN
TAPIO KOUKKARI
MARIA LEIKOLA
JYRY NISKALA
SALLA RANTAMÄKI
JUHANI WALLENIOUS

KIITOKSET

RAATI 2011
JUSSI ALANTIE
JUSSI LEINONEN
KATRI HONKANEN
ASMO PASANEN
ELINA VELLONEN
HENNA MATTILA

JULKAISIJA

WUORIKAUTISET/
VUORIMIESKILTA RY
VUORIMIEHENTIE 2
02150 ESPOO

PAINETTU

MULTIPRINT OY

SISÄLLYS

Pääkirjoitus & Toimitus	2
Sisällys	3
Pöhiksen puhinat	4
Fuksivääpelin tervehdys	5
Poikkitieteelliset sitsit	6
Prosessikillan vuosijuhla	8
Korkeakoulukoktail	10
Mihin kuntoon kiltahuone menee viikossa?	12
Down Under	16
Katrin kuulumiset Houghtonista	20
Gepro-sitsit lappeen Rannassa	21
Hallituskummin hajatelmat	22
Teekkariperinnejuhla	24
Vuorimieskillan 64. Vuosijuhla	26
Sikajuoma	28
Uraani halkeaa eli Metallikerhon XQ Loviisaan	32

HEIPPARALLAA!

Vuosi 2011 on kohta pulkassa ja uudet haasteet odottavat edessäpäin hoitajaansa. Enää pitää vain tehdä valinta siitä, miten ensivuotensa viettää. Yhdistystoimintaa vai töitä vai opiskelua vai jokin näiden yhdistelmä. Oi tätä uuden tuntemattoman viehätystä!

Vuosijuhlat nätisti paketissa ja viiskiltaristeily rumasti lapasesta. Kova oli merenkäynti sekä meno tanssilattialla. Laiva ei enää keinu paljon, ja paluu normaaliin arkeen on senttien päässä. Mitäpä tässä enää puhisemaan kuin että kiitos yhdestä elämäni parhaimmasta vuodesta. Mitenkäs tässä näin kävi että se vain sujahti ohi. Koitakaa jaksaa Jenni, uusi raati sekä muut kiltalaiset. Eivät killan komellukset pikkujouluihin lopu! Hasta la vista, baby!

-Pikkuj(oulu)Olli

FUKSI- VÄÄ- PELIN TER- VEH- DYS

Hei, kiltakansa!

Viikon sisään on tapahtunut paljon, kuten Vuorimieskillan 64. Vuosijuhla sekä 5-kiltaristeily. Tässä vaiheessa on toivottavasti jo viimeisienkin laiva rantautunut satamaan, mutta pääsimme-
pä taas kerran osoittamaan, mitä muutamasatapäinen finska-
folk saa aikaan rajanaapurimme tantereella. Risteily sujuikin
pääosin mukavissa merkeissä ja ISOhenkilöiden esimerkilli-
sellä opastuksella saivat fuksitkin tutustustua laivan eri osiin
sekä rakenteisiin. Jotkut pääsivät jopa suljettujen ovien taakse
kurkistuskierrokselle. Paikalla myös huomattiin, että ihmiset
jakaantuvat fundamentaalisti kahteen eri luokkaan, joista tois-
ten kohdalla etanolin sekä myrskyselauksen yhteisvaikutus
esiintyy addatiivisesti ja toisilla eliminoivasti. Itse huomasin
keinumisen alkaneen vasta maissa.

Vuoden markkinoituihin juhliin lähestyy ja tapahtu-
man autuutta kunnioittaakseen vähentyvät Vuorimieskillan
tapahtumat hiljakeen, kunnes saapuvat täysstoppiin juuri
ennen tenttiviikon sekä pyhien alkamista. Vielä on kuitenkin
uuden raadin järjestämät pikkujoulet sekä aina yhtä taiki-
nantäyteinen piparelementti-ilta tulossa, joten älkää turhaan
ottako ennakkolähtöä lomailuun.

Killan raati kokee taas vuotuisen siivouspyyhäl-
lyksensä, kun ensinnäkin IE-kaapin sisällön jatkokohtalo
päätetään ennen vuodenvaihdetta ja toisekseen, kun valta
vaihtuu uutena vuotena. Tällä kertaa raatia rupeaa pyörit-
tämään sankka joukko lähinnä tupsufukseista koostuvia ahke-
roijia, joiden kanssa saan pakertaa seuraavat puolisen vuotta.
Tahdonkin toivottaa uudelle raadille onnea ja menestystä valit-
semillaan teillä. Hyviä hommia tiedossa!

Juuri keinumisensa lopettaneena

Kim Lavander

Fuksiväpäli

Maanantaina 24. lokakuuta lunastettiin puheenjohtajan vaalilupaus Poikkitieteellisten sitsien merkeissä. Aalto Venture Garagelle haalareissaan sitsaamaan kokoontuivat kaljakorin sinisten lisäksi Helsingin Yliopistolta TKO-äly, teologit, metsäläiset, geologit ja Matrix, sekä tietysti kadetit.

Ovesta sisään päästyä vihreän alkumaljan jälkeen väki pääsi siirtymään pöytiin, joissa ennakkotiedoista poiketen odotti plaseeraus. Onneksi tätä järkytystä helpottamaan keittiö oli loihittanut alkupalaksi pari maukasta wrappia käsiparia kohden. Ne olivat kuitenkin luonnollisesti kylmiä, joten kaikilla oli mahdollisuus keskittyä laulamiseen.

POIKKI- TIETEEL- LISET SITSIT

Virallisten lukkareiden loistaessa poissaolollaan syrjään siirtyvä rahastonhoitajamme pääsi ottamaan varaslähdön tulevaan lukkarinrooliinsa. Laululäsyt puolestaan järjestyivät sihteerin toimesta. Huhujen mukaan samankaltainen paperi oli nähty jo joillakin aikaisemmillä sitseillä, mutta onneksi moisista juoruista ei tarvinnut välittää. Gongi oli siis Tedin hoivissa, ja sitsien aluksi hän lupasi ottaa vastuulleen myös ontuvat aasinsillat. Pakko myöntää, että esitys oli vahva - elävästi mieleen muistui toissavuoden fuksivääpeli.

Paikalla esiintyneiden järjestöjen kirjo toi myös lauluihin paljon uutta väriä. Omia tulkintoja sekä säkeistöjä viljeltiin ahkerasti ja kuultiin illan aikana myös ainakin allekirjoittaneelle täysin entuudestaan tuntemattomia veisuja. Kaikesta huolimatta laulut saatiin pidettyä Vuorimiehelle sopivan nopeina.

Onneksi kadetit machoilivat ja vegepäätoimitaja sai jälkkäriksi soijajäätelöpeniksen.

Pääruokana tarjottiin pastaa. Tosin omassa pöydässä muutama sitsaaja oli ilmeisesti keittiön valitsemalla erikoisruokavaliolla, sillä heille tarjottiin melkein pä pelkkää kastiketta, jossa näytti olevan muun muassa paprikaa ja fetaa. Harmillista kyllä, omalla lautasellani nökötti lähinnä kuivia kierremakaroneja. Onneksi nerokkaat opiskelijanuoret pystyivät tehokkaaseen yhteistyöhön ja pian monilla lautasilla oli molempia ruokavaliota sopivassa suhteessa. Ehkä IE oli keksinyt uuden nerokkaan seurapelin tutustumista varten.

Illan yleisilme oli rento ja jälkiruokaan mennessä kaikenlainen jäykistely oli taaksejäänyttä elämää. Sitsaajat vapauttivat itsensä plaseerauksen kahleista ja yleinen sekä epämuodollinen seurustelu pääsi vauhtiin. Melko pian tarjotun juustokakun jälkeen väkeä alettiin ohjailemaan kohti OK20:n tiloja jatkojen muodossa. Otanien urbaaniviidakko vaikutti tosin olevan vierasta ympäristöä suurimmalle osalle vieraista, joten osa juhlijoista saatettiin lähes kädestä pitäen jatkopaikkaa kohti. Oma osansa talustustarpeeseen saattoi tietysti olla myös illan tarjoiluilla.

Illan antimia muistellen, vielä kerran:

“MINÄ TULEN KERAVALTA,
SIELLÄ PALVON SAATANAA.
RYYPYFRIENDIT PILKOIN PUSSIIN,
SIKSI JOUDUI VANKILAAN.”

OULUN YLIOPISTON PROSESSIKILTA RY

50 VUOTTA

Prosessikillan 50-vuotisjuhlissa tapahtunutta:

- Lähdettiin liian aikaisella aamujunalla yhdessä Vuoren, AS:n sekä Puuljiikoon edustuksen kanssa Ouluun.
- Koomattiin sujuvasti matkan ensimmäiset pari tuntia.
- Huomattiin junassa, että osa allekirjoittaneen alusvaatteista oli kadonnut.
- Löydettiin kadonneet alusvaatteet.
- Yritettiin kihartaa epätoivoisesti hiuksia VR:n suosiollisen (NOT.) sähköverkon avustuksella useita tunteja.
- Suihkuteltiin hiuslakkaa niin, että kanssamatkustajat häiriintyivät.
- Saatiin siirto köyhien junaosastolta business-luokkaan naiskonduktöörin pyynnöstä.
- Juna ei ollut juurikaan myöhässä kohteesta, mutta onneksi poikkeus vahvistaa säännön.
- Käytiin ennen cocktailtilaisuutta lempiravintolassamme, MäkiDonaldsissa, lounastamassa pukukoodilla iltapuku/frakki.
- Ostettiin uudet sukkahousut Otaniemeen unohtuneiden tilalle, mutta lopulta unohdettiin laittaa ne päälle.
- Huomattiin heti cocktailtilaisuuden alkaessa, että mäkkiateria oli huono idea.
- Vietiin kera Ollin Prosessikillalle upein lahja ikinä!
- Hajoiltiin upouusiin, sisäänajamattomiin korkokenkiin jo ennen pääjuhlan alkua.
- Aloitettiin (siis kaikki paitsi Vuori!) pääjuhla laulamalla ”Hyvät ystävät” väärin.
- Ihasteltiin upeaa tunnelmaa sekä hyvää ohjelmaa.
- Vietettiin ehkä kaikkien aikojen upeinta pääjuhlaa!
- Kuvautettiin itsemme yhdessä Otaniemen edustuksen kanssa.
- Yritettiin löytää Rassen kanssa oululaisia matkamuistoja, mutta kaikki tavarat olivat liian kiinteästi kiinni pääjuhlapaikassa.

- Hukattiin Olli ja Johanna ennen jatkoille lähtöä.
- Missattiin noin neljä jatkobussia liian intensiivisen juorukerhon ansiosta.
- Juhlittiin jatkoja hyvän bändin tahtiin.
- Nautittiin bönthöbuffeesta (!).
- Siirryttiin ja-jatkoille legendaariselle Teekkaritalolle, joka sijaitsi noin sadan metrin päässä omasta nukkumapaikastani.
- Keskusteltiin kandiudistuksesta (kiitti Mimo, siitä ei vaan pääse enää eroon!) MIK: kiläisten kanssa.
- Jorattiin täysillä!
- Vaihdettiin yksi puulainen yöseuralainen neljään kemistiin.
- Todettiin, että neljä kemistiä ei silti korvannut yhtä puulaista.
- Herättiin siihen, kun joku maniac proselainen saapui yöpaikkaamme huutamaan.
- Lähdettiin sillikselle, darrassa.
- Rakastettiin sillistä ja sen ilmaista kuohuviiniä!
- Juotiin useita pulloja kuohuviiniä sekä otettiin vieläkin useampi matkaevääksi junaan.
- Tanssittiin ympäri sillispaikkaa asianmukaisin koreografoin laulaen "sommar o sol" –laulua.
- Fiilisteltiin Ukkoomainetta, toiset enemmän ja toisen vähän vähemmän enemmän.
- Jouduttiin lopulta lähtemään surumielisesti ihanista juhlista taksilla juna-asemalle.
- Jatkettiin sillistä vielä junassa laulaen sekä juoden ja syöden sillikseltä tuomiamme eväitä.
- Kaveerattiin konduktöörin kanssa, joka oli suopea eikä heittänyt äänekästä porukkaamme ulos junasta.
- Saavuttiin Helsinkiin, mutta sydämemme jäivät Ouluun kaipaamaan ystävällistä, lämmintä sekä upeaa vuosijuhlameininkiä.

KIITOS UPEISTA
VUOSIJUHLISTA,
PROSESSIKILTA!

- Sini

KORKEA- KOULU-

Korkeakoulukoktail alkoi lähes aikataulussa seitsemän jälkeen illalla. Sitseille varsin tyypillisesti enemmän tai vähemmän etkoilut juhlakansa näytti tai yritti näyttää vielä hyvältä. Smökkiin sisälle päästyään vieraat huomasivat ensimmäisen alkupalan olevankin aivopähkinä: miten järjestäjien mielivaltaisesti jakamat kiltalaispaikat saataisiin miellyttävämmäksi? Nopeimmat ehditvätkin raktaista värikoodilisten pöytäliinojen palapelin siten, että saivat kiltapoppoonsa yhteen. Allergiat muistettiin kysyä huutoäänestyksellä, joskin kolmannen pöydänpäädyn makkarajuhlusta ei voinut enää siirtyä munattomaan vaihtoehtoon.

Paheksuttavaa ja sitsikulttuurin rappioituneesta tilasta kertovaa oli, että tuskin kukaan malttoi pysyä paikoillaan edes pääruokaan saakka. Noin kymmenen maissa pöytään saatu ruoka oli vieläpä ansiokkaan kylmää. Jälkiruoka oli todella hyvää, ja mielenkiinto sen syömistä kohtaan kesti toimittajallakin parin lusikallisen verran. Kahvi ja jallu piti jostain syystä käydä hakemassa baaritiskiltä, ja jos silmä vältti, se vietiin sellaiseen myös takaisin. Eräskin entinen isäntä, jota myös Veikoksi on kutsuttu, joutui kolmen ensimmäisen hakemansa jallun jälkeen noutamaan vielä kaksi lisää. Mahdollisesti tämä oli tosin hyvä asia, jottei Veikko olisi ollut täysin entinen. Juhlat loppuivat noin puoliltaöin yleisen hädellin laantumisesta päätellen. Sitseillä oli kuitenkin myös jatkot, kuulemma.

KOKTAIL

22.10. klo 12:37.

Kiltahuoneen keittiö on siivottu.

MIHIN
KUNTOON
KILTAHUONE
MENEE
VIIKOSSA?
ENTÄ TOISESSA?

24.10. klo 19:56

Keittiössä on havaittavissa uuniritilä
hellan päällä ja 4 kuppia lojumassa
altaassa.

25.10. klo 20:30

Ritilä on hävinnyt, mutta Moccamas-
terin kansi on tullut tilalle. Kuppien
määrä on pienentynyt puoleen,
mutta tilalle on tullut muutama tyhjä
tölkki.

26.10. klo 19:39

Hellan päällä oleva objekti on jälleen
muuttunut. Tällä kertaa kyseessä on
kasari. Tölkit ovat myös poistuneet,
mutta tilalle ovat tulleet tiskiharja
sekä leipäpussi. Kuppeja on tullut
yksi lisää.

27.10. klo 14:00

Hellan päällä ei tällä kertaa ole
mitään, mutta kuppien määrä on
kasvanut 100 %. Tiskiharja on myös
hävinnyt, leipäpussi ei.

28.10. klo 11:06

Excursion jälkeinen päivä näkyy
myös kiltahuoneen keittiössä.
Kuppeja on yksi vähemmän, mutta
tölkkejä sitäkin enemmän. Kasari
on tehnyt comebackin ja leipäpussi
lähtenyt kävelemään.

JA TÄMÄ OLI VAIN TENTTI- VIIKKO...

31.10. klo 20:57

Uuden viikon alkamisen kunniaksi tölkit oli ystävällisesti käyty siivoamassa pois, mutta työläisten jäljiltä altaaseen jäi 2 kuppia enemmän kuin siellä viime perjantaina oli. Myös kasaria on ilmeisesti yritetty siirtää, tosin heikolla lopputuloksella.

1.11. klo 19:25

Kuppien lukumäärä altaassa alkaa uhkaavasti kasvaa, lisäystä eiliseen on tullut 2 kpl. Kasari on pysynyt paikoillaan, mutta Moccamaster on näemmä pyritty purkamaan osiin hellan päälle. Tässä ei kuitenkaan ole kokonaan onnistuttu.

2.11. klo 10:05

Suurimpina eroina eiliseen verrattuna roskakori on kääntynyt 159° akselinsa ympäri ja mehutiivistekanisteri on nostettu pöydälle. Muuten mennään samoilla linjoilla kuin ennenkin; kasari jatkaa oleiluaan hellan päällä ja kuppien lukumäärä eroaa edelleen kahdella edellisestä päivästä. Tällä kertaa niitä on 7.

3.11. klo 12:30

Mehutiivistekanisteri on nostettu takaisin lattialle ja Moccamasterkin on näemmä siirretty takaisin samaan asentoon, kuin se on ennenkin ollut. Kuppien määrä edelliseen päivään verrattuna jatkaa vanhalla totutulla linjalla, altaasta löytyi 5 kuppia.

4.11. klo 17:15

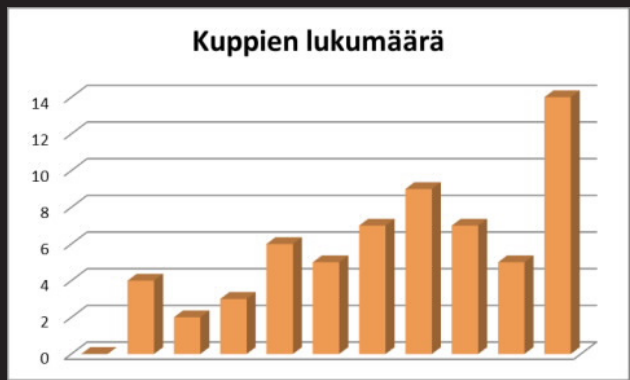
Kasari vain jatkaa hidasta kääntyilyään. Kuppeja altaasta löytyikin sitten jo peräti 13 kpl. Kiltalaisten keskuudesta löytyi vielä lisää laiskuuden huippujakin, kun yksi kuppi ei ole edes päässyt altaaseen asti.

* Isäntä lunasti uhkauksensa ja hankki kiltahuoneelle aivan uudenlaista kahvia.

Graafinen diagrammi kuvaa kuppien esiintymistiheyttä kiltahuoneen keittiön tiskialtaassa. Diagrammista on selvästi havaittavissa kahvikuppien lukumäärän kasvun ja laskun välinen erotus, joka on itseisarvoltaan 2. Viimeisen päivän pohjanoteerausta (14 kpl!) voidaan pitää mittavirheenä, josta rangaistiin mittatulosten tekijöitä, kiltalaisia.*

Aika on kulunut hurjan nopeasti... Tuntuu, että vasta äsken kirjoitettiin edellistä stooria, jolloin oli vielä lähes puolet vaihdosta jäljellä, ja nyt täytyy jo parin päivän päästä sanoa hyvästit Brisbanelle. Hieman haikeaaahan täältä on lähteä, varsinkin kun tietää ettei todennäköisesti enää koskaan palaa, mutta toisaalta lämpötila täällä alkaa lähennellä jo sellaisia lukemia että Suomen koleaa syksyä ja talvea alkaa olla suorastaan ikävä. Kuukausi meidän täytyy kuitenkin vielä kärvistellä auringon paisteessa, sillä ennen kotoisan synkeään Suomeen palaamista reissaamme vielä täällä Ausseissa, Uudessa-Seelannissa ja Filippiineillä.

DOWN UNDER

Mutta sitten parin viime kuukauden tapahtumiin. Kevätlomaretki asuntoautolla Cairnsiin kahden saksalaisen kaverin kanssa oli mitä mahtavin elämys! (...Jos ei oteta huomioon sitä, että jouduimme Asmon kanssa nukkumaan katonrajassa niin ahtaassa loukossa että kääntyminenkin teki tiukkaa.) Näimme upeita rantoja, tiheitä sademetsiä, villejä koalia, kenguruita ja krokotiileja, koralleja ja värikkäitä kaloja... Vesinokkaeläinten näkeminen luonnossa oli ehdottomasti reissun kohokohta yhdessä Great Barrier Reefin suelluksen kanssa! Nokkaeläimet olivat ihan mielettömän hassuja veijareita ja riutta oli kirkkaine vesineen maineensa veroinen! Ainut huono puoli reissussa oli, että piti joka aamu herätä niin saamarin aikaisin, sillä aurinko laski jo kuuden maissa ja halusimme hyödyntää kaiken valoisan ajan, joten nousimme ylös joka päivä viiden-kuuden aikoihin...

Reissun jälkeen alkoi sitten ankara aherrus kouluhommien parissa, sillä parin seuraavan viikon aikana oli palautettava kaikki loput kotitehtävät ja projektit. Onneksi tentteihinluvun kanssa ei tarvinnut pitää mitään kiirettä, sillä täällä ollaan oltu niin fiksuja, että ennen tenttiviikkoa on viikon lukuloma! Mitä luksesta, millähän Suomeen saataisiin sama... Lisäksi tentit on vielä hajautettu kahdelle viikolle, ja kun ottaa huomioon, että täällä on tavoitevauhtia opiskelevilla max 4 tenttiä, ei tenteistä meidän näkökulmastamme pitäisi mitään kauheaa stressiä kellään olla. Tuntuukin todella naurettavalta, kun porukka silti valittaa, ettei ehdi lukea tarpeeksi ja kamala stressi... Voi luoja... Tulisivat Suomeen, missä voi hyvällä tsäkällä olla viikon ajan joka päivä tentti ja parhaimpina päivinä useampikin, eikä mitään lukulomaa...

Mutta koska meillä kerran sattui lukuloma olemaan, me tietenkin käytimme loman hyödyksi ja lähdimme korealaisen kaverimme kanssa outback-retkelle keskelle Australiaa katsomaan Uluru, eli aboriginaalien pyhää kiveä (tai mikä monoliitti onkaan). Pitihän meidän nyt sivistää itseämme vuorimiehinä. Keski-Australia on aavikkoineen tunnetusti todella kuumaa ja aurinkoista seutua, jossa ei sada lähes koskaan, joten yllätys oli melkoinen, kun koneemme laskeutui lentokentälle puolenpäivän aikoihin. Ulkona oli nimittäin vaivaiset 16 astetta lämmintä ja sateista, eli ei ihan se 35 astetta ja aurinkoista, mikä oli säätiedotuksen mukaan ollut edellisinä päivinä... Hyytävästä säästä huolimatta moni olisi kadehtinut meitä, sillä matkoppaiden mukaan Uluru pitäisi ehdottomasti nähdä sateessa, ja vain 1% kaikista kävijöistä näkee tämän harvinaisen ilmiön. Hoimme siis itsellemme, että olemme todella onnekkaita, kun kyhjötimme sateenvarjoinemme läpimärkinä ja kylmissämme ihailemassa auringonlaskua, jota ei näkynyt pilviverhon takaa. Mutta mikä siis on niin hienoa Ulurussa sateella? No kaikki lukuisat vesiputoukset jotka muodostuvat Ulurun seinämillä! Olihan se upea näky. Siitä huolimatta olimme tyytyväisiä, kun sää oli parina seuraavana päivänä parempi, ja nautimme täysin siemauksin patikkaretkistä Kings Canyonin ja Kata-Tjutan (iso kal-liomuodostelma) tarjoamissa henkeäsalpaavan upeissa maisemissa.

Tentit saimme reissun jälkeen suoritettua ilman suurempia vaikeuksia, joskin on kummallista, miten villallinen tenttitapahtuma on verrattuna Suomeen. Nimi, opiskelijanumero ja allekirjoituskin piti tunkea vaikka kuinka moneen erilliseen lappuseen itse vastauspaperin lisäksi.

Kaiken kaikkiaan, nyt kun vaihto on loppuillaan, ei voi muuta sanoa kuin paska reissu, mutta tulipahan tehtyä. No ei, ihan todella mahtavaa on ollut viettää lähes puoli vuotta täällä Down Underissa! Ikävä tulee kaikkia kavereita joihin tutustuimme täällä, rentoa 'no worries'-asennetta, hymyileviä bussikuskeja, bbq-ta puistoissa, upeita biitsejä, vesinokkaeläimiä... Sen sijaan ikävä ei tule kaikkia hämähäkkejä ja muita inhottavia ötököitä, naurettavan kalliita banaaneja, vasemmanpuoleista liikennettä, huonosti eristettyjä taloja... Erinäisistä huonoista puolista huolimatta voimme kuitenkin lämpimästi (jopa tukalan kuumasti) suositella Australiaa vaihtokohteeksi!

Nähdään pian!

Asmo ja Elina

HUUR- TEINEN TERVEH- DYS HOUGH- TONISTA!

Uskomatonta, että vaihdosta on enää jäljellä alle kuukausi. Elämä viime kortista lähtien on ollut yhtä juhlaa: olen päässyt nauttimaan paikallisesta Halloween-juhlasta, Kiitospäivästä ja nyt viimeisimpinä jouluvalmisteluista. Kiitospäivän kunniaksi meillä oli koulusta ihan viikon pituinen loma, kun kukaan ei muuten olisi ehtinyt matkustaa täältä metsän keskeltä kotiin. Tällä pienellä tauolla pääsin nauttimaan Kalifornian auringosta, kotiruoasta ja laminoinnista. Mustan perjantain alennusmyynteihin en uskaltautunut, kun pelkäsin tallautuvani kuoliaaksi. Kyllä, mitä vaan hyvän tarjouksen takia. Tämän reissun aikana ensilumi ehtikin sitten sulaa, mutta jouluvalmisteluja se ei tietenkään ole hidastanut. Ennen vaihdon loppumista ja kotiinpaluuta on vielä muutama uskomaton reissu tekemättä ja muutama vielä uskomattomampi raportti kirjoitettavana. Enemmän kuin kotiinpaluuta odotan varmaan valukurssin loppuhuipennusta: oman valurautapadan valamista. Sitä en varmaan kuitenkaan saa kuljetettua Suomeen, mutta saanpahan erittäin hyvän syyn viedä kameran koulun valimoon. Loistokasta.

Tsemppiä viimeiseen rutistukseen ja joululahjastoksille. Kevätlukukaudella taas törmäillään.

-Katri

18.11.2011 noin klo 13:20 lähti neljän nohevan Vuorimiehen autokyyti Ota-niemestä kohti lappeen Rantaa ja Koneenrakennuskillan järjestämiä Gepro-sitsejä. Viime vuonna kyseiset pilleet juhlittiin Otaniemessä - ja voi veljet, kun oli hauskaa! Nytkin pukukoodina oli haalarit, mutta itse sitsipaikka aiheutti kummastusta ja ihailua otaantuneessa Vuorimieheissä. Sitsasimme baarissa. Lappeen Rannassa kun pari yökerhoa kilpailee opiskelijoiden suosiosta. Oli ihan siistiä: keskustan Gigglin Marlinin tanssilattia oli sisustettu muutamalla pitkällä puupöydällä sekä -penkillä, ja pöydillä seisoivat vain pienet kirkas lasit. Vettä ei saanut ennen pääruokaa - ja lisäksi se piti itse hakea baaritiskiltä, kuten ruokajuomina toimineet kolme olutta/siideriäkin.

Asetelma oli hyvin riisuttu myös ruokailun suhteen. Pääruoka, eli salaattia, riisiä, raneja ja kebua, haettiin itsepalveluna tiskiltä. Viimeisille ei ymmärtääkseni edes riittänyt. Alkuruokaa ei ollut lainkaan, jälkiruokana toimi shotti jotakin maidonvaaleaa. Kossua saimme sentään toisen kaadon. Mikäli pohtii sitsien hintaa (15 euggoo), voi tarjoiluja kuitenkin pitää baarisitseiksi ihan hyvinä. Ainakin valaistus oli tunnelmallinen, laulu rai-kasi ja oululaiset tulivat myöhässä.

GEPRO-SITSIT LAPPEEN RANNASSA

Jatkot bailattiin samaisessa baarissa. Tämä tarkoitti sitä, että tila tulvi täyteen pynttäytyneitä bilehileitä ja muuta ihanaa väkeä ja haalarikansa rellesti seassa. Noin yhdeltä juhlijoi-ta viihdyttämään saapunut Disco Idiots aloitti keikkansa - ja olihan sitä meininkiä. Itse halusin silti välillä vain takaisin kotiin. Paras hetki oli ehkä, kun kävimme Heltsun kanssa laulamassa Marraskuun karakossa ja heilutimme kaljakorinsinisiäme.

Majapaikkaan oli siirryttävä taksilla, sillä se sijaitti lähellä yliopistoa. Ennen nukkumaanmenoa kävimme tarkastamassa erään kellarin, joka oli kuitenkin niin kämäinen ja täynnä niin hämääriä hyypiöitä, ettei siellä viihtynyt. En selvästi ollut myöskään heilunut tarpeeksi kännissä, sillä automatka seuraavana päivänä oli vain ihana. Hei hei, LPR - täältä tullaan, koti!

HALLITUSKUMMIN HAJATELMAT

- rakas päiväkirja!

17.10. Otaniemen ympäri ja testamentointia

Viikko starttasi Otaniemen ympäri juoksemisella eli AYY:n Anna Palaa! –palauteviikon julisteiden, vessavihkojen ja palautelaatikoiden levittelyllä. Hiki tuli! Ja sitten suunnattiin hallituksen kanssa loppupäiväksi jonnekin Vantaan omakotitaloalueelle kirjoittelemaan testamentteja seuraajille. Tämä homma on hyvä aloittaa ajoissa!

24.10. Vantaalla taas!

Harvoin maanantai on näin kiva (Vantaalla)! Vietettiin järjestösektorilla virkistäytymispäivää Vantaalla, jossa käytiin mm. Heurekassa ja hohtominigolfaamassa. Mä voitin kauhuradat (ja kiljuin ihan liikaa...)! Tänään myös starttasi edarivaalien ennakköäänestys, ja mun organisoima Next Stop AYY –rekrykampanja tuli kaapista ulos :o

27.10. Arabiassa viestijöiden ja päätoimittajan kanssa

Viestintätoimikunnan ja päätoimittajien (kokoavat erityisaseman yhdistysten tiedottajat, sihteerit ja päätoimittajat yhteen) tapaaminen oli tänään Taikissa. Päästiin vähän kiertelemään oppaan kanssa ympäriinsä ja mm. kerättiin palautetta AYY:n lukuvuosikalente-rista. Paikalla oli taas vain yksi päätoimittaja (Hyvä Jenni!).

29.10. Mä oon Wanha!

Jee, synttärit! Kävin ahmimassa kakkua kakkubuffetissa, njam, ja illaksi Teekkariperinneviikon Klubi-iltaan, joka sopi oikein hyvin tällaisen wanhuksen synttärিতunnelmaan :D

Heurekassa piikkimatolla

Teekkariperinnejuhlassa

4.11. Kokousputki ja Teekkariperinnejuhla

Tulin Lämpärille tekemään aamupalaa VK:n raadin kokoukseen jo joskus puol kasilta...huh. Sitten yritin ylipuhua niitä AYY:n hommiin (ayy.fi/stop), jonka jälkeen suuntasin AYY:n palvelupisteelle Otakaarelle hallituksen viiden tunnin aamukouluun. Onneksi illalla oli Teekkariperinnejuhla, jossa tuli kaadettua viikko oikein kunnolla.

10.11. Herwannassa

Suuntasimme hallituksen kanssa Hervantaan tapaamaan muita teekkariylioppilaskuntia (kyllä, AYY:kin on teekkariylioppilaskunta, jee :D) eli tamperelaisia ja lappeenrantalaisia. Pitkästä aikaa koko hallitus oli samassa paikassa yhtä aikaa (pois lukien kokoukset ja aamukoulut)! Ohjelmassa oli mm. Hervantapeli, jonka osasin jättää väliin, ja kovalla lattialla nukumista. Rai!

18.-19.11. SYL:n liittokokous

Suomen ylioppilaskuntien liiton liittokokous, huhhuh, ei tästä oikein muuta voi sanoa. Poliittisia puheita, SYL:n toimintasuunnitelman parantelua työryhmissä ja uuden hallituksen valinta... Parasta oli hotelliruoka ja että AYY:n Jarno Lappalaisesta tuli ensi vuoden puheenjohtaja, jee!

25.11. Vuosijuhla

Ekaa kertaa Vuorimiesten vuosijuhlassa. Olipa kivaa!! Supersympplikset juhlat, joita puumiehetkään eivät onnistuneet pilaamaan :)

Kiitos kaikille kuluneesta vuodesta <3

t. Henna

KIRJOITTAJA ON AYY:N HALLITUKSEN VIESTINTÄ- JA JÄRJESTÖVASTAAVA SEKÄ VUORIMIESKILLAN HALLITUSKUMMI.

Teekkari- perinne- juhla

Perinteistä, jo toista, Teekkariperinnejuhlaa juhliittiin 4.11. Dipolissa. Juhlat lähtivät hie-
man kankeasti liikkelle johtuen vanhempien
kilojen lipunkantajien logiikan puutteesta.
Onneksi paikalla olleet juhlijat eivät olleet
tosikkoja ja saimme naureskella jo lippuja
asetellessamme. Pienestä takaiskusta huoli-
matta pöytään päästessämme saimme itsekin
juhlafilellisen päälle. Juhlien ruoat sekä juo-
mat olivat varsin maittavia, ja perinteiseen
tapaan juhlan jälkeen pääsi tanssijalkakin
hieman vipattamaan, vaikkei kaikkia tans-
seja osattukaan. Illan ehdoton kohokohta oli
jatkot legendaarisessa Tapiolan Aladinissa.
Kyllä, jatkot Dinissä – mitä vittua..? Tulipa-
han korkattua Dinineitsyys tyylikkäästi frakki
päällä. Onneksi jatcobändi oli mitä loistavin
soittaesaan ikivirheitä kappaleita, kuten Reg-
gaerekka, Häissä ja Selvä Päivä.

Jatkoista selvittiin hädin
tuskin takaisin ihanaan
Otaonnelaan. Jajatkot
olivat, muistaakseni,
Rantsulla mutta niistä ei
ole paljoa kerrottavaa.
Teekkarisillisi oli muuten
melko perus sillis, mutta
sillisbändinä säväytti
Klaus Thunder & Ukkos-
maine. Jostain syystä
'08-fuksit olivat erittäin
mielissään bändivalin-
nasta. Kaiken tämän eep-
pisyuden jälkeen päivä
alkoi kääntyä ehtoon
puoleen, ja väsyneet juh-
lijat ryömivät takaisin
koloihinsa nuolemaan
haavojaan ja odottamaan
seuraavia juhlia.

Vuorimieskillan

Vuorimieskillan 64. vuosijuhlat juhlittiin Crown Plazan kauniissa tiloissa. Perinteinen poronkyynele oli tavallista kirkkaampi, mutta sai ihmiset juhlatuulelle laimeasta ulkonäöstään huolimatta. Alkuun liput saapuivat arvokkaasti ja isäntä aloitti juhlat tuttuun tyyliin puulaisten säestämänä.

Ruoka.

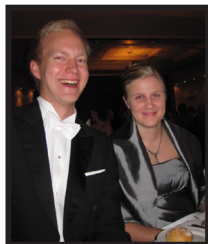
Alkuruokana nautin uunivihanneksia melonin ja punajuuren versojen kera. Se oli erittäin hyvää ja muille vieraille näyttivät merenelävät maistuvan yhtä lailla. Kasvissyöjien pääruoka ei varsinaisesti noudattanut illalliskortin lupaamaa menua ja toi lähinnä mieleen armeija-ajat. Jälkiruoka oli takuuvarma hitti eli juustokakku/-jäädye/-hydyke, jonka kanssa tarjottiin mansikkamelbaa ja mansikoita.

Duheet.

Oltermannin puheen piti oltermanni Kari Heiskanen, puheenjohtajan puheen piti puheenjohtaja Olli Penttilä ja puheen naiselle piti naisillepuhuja Valtteri Pitkänen.

Esitykset.

Jousikvartetti esiintyi harmillisen myöhään, sillä monet vieraat olivat siirtyneet jo eteiseen baarin puolelle ja jäivät paitsi tästä kauniista musiikkiesityksestä. Fuksispeksi oli mainio, vaikkakin siinä vaiheessa iltaa hyppivät juoni oli hieman haastava, mutta kadonneen vaitöskirjan mysteeri oli silti viihdyttävä ja fukseillakin oli selvästi hauskaa.

64. Vuosijuhla

Etikettaformaatti.

Lähtiessään juhlija sai käteensä sikanokkaeläimen eli sinisen nokkamukin täynnä tuota vuoren Sikajuomaa. Formaatti oli hauska ja erittäin toimiva juotavuuden puolesta. Juomaa ei läikkynyt bussien penkeille, vaikka moni varmasti yritti heiluttaa kuppiaan siihen malliin.

Jatkot.

Jatkot oli toteutettu hyväksi havaitulla kaavalla; tiskiltä jaettiin erittäin herkullista makaronilaatikkoa ja alkoholia sai rahaa vastaan. Tiskin takana komeili fuksien lisäksi aimo keko kananmunia, koska kauppalistan teossa oli käynyt niin sanottu ”nolla perään” –virhe. Vuorimiesten suosima Keytoes veti keikkansa tuttuun tapaan tunteella. He saivat myös kolme innokasta groopie-tyttöä back stagelle viihtymään.

Aivan illan loppupuolella puheenjohtaja osoitti isällistä huolenpitoa emännälleen, mutta onneksi aina varmat ja jatkot on purkaa turhautumisensa siivoamalla Rantsun lattiaa emännän raivolla.

Henkilökunnan puolelta on tullut toive, että jatkossa kenenkään ISOvastaavan nenään ei tungettaisi teräviä esineitä.

Sillis.

Lauantain silliksen tunnelma lähti, kuten aina, käyntiin vasta muutamien skumppalasillisten jälkeen. Ulkona oli palju, mutta saunassa oli karaokea. Onneksi vanhemmat narisijat lämmittivät pienen puolen saunan kaikkien iloksi. Lappeenrantalaiset olivat tietysti lappeenrantalaisia.

Kokonaisuudessaan Vuosijuhlat olivat erittäin onnistuneet. Kiitos raadille, kokkari-, jatko- ja sillisvastaaville, sekä fuksityöläisille!

Sikajuoma

Sikajuoman tarina alkaa killan alkuajoilta 1950-luvulta, jolloin muodostui perinteeksi tarjota vuosijuhlissa ja vappulounaalla janoisille juhliloille boolia. 1970-luvun alussa Vanhan Polin muuttuessa anniskeluravintolaksi muuttui boolin tarjoaminen haastavaksi tehtäväksi. Ratkaisuksi ongelmaan kehitettiin ennen varsinaisia juhlia järjestettävä raitiovaunuajelu, jossa boolin tarjoilu oli luvallista. Näin saatiin juhleväki juhlamielelle ja vieläpä erikoisella ja edullisella tavalla. 1980-luvun puoleessa välissä ratikka vaihtui bussiin ja ajankohta juhlien ja jatkojen välille. Boolin nimikin vakiintui Sikajuomaksi ja keksittiin sitä alkaa tarjoilla erikoisista astioista. Sikajuoman tarjoiluformaattista onkin muodostunut yksi killan odotetuimmista ja pidetyimmistä perinteistä. Tässä katsaus lähihistorian Sikisformaatteihin ja tarinoihin niiden takana.

Vuosi 2000: F-putkipanos

Vuoden 2000 sikajuomaformaattissa näkyi vahvasti isäntä Mika Natusen kädenjälki. Kovana kivipäänä Mika halusi näyttää vuorenlouhijan taustansa ja päätti ujuttaa jatkojuomansa putkipanoksen sisään. Forcittyköksien ansiosta (onneksi) tyhjiä putkiloiden hankkiminen oli helppoa ja homma tuntuikin menevän varsin mallikkaasti. Täyttövaiheessa havaittiin kuitenkin, että Vuorimieskillan booli oli liian juoksevaa tavaraa putkiloihin pakattavaksi ja juoma valuikin pohjasta pois. Insinöörinjärjellä kuitenkin oli luonteva idea tiivistää putken alapää silikonilla ja näin saatiin kuin saatiinkin juoma viiptylemään astiassa tarjoiluun asti.

2001: Kumihanska

Vuoden 2000 jälkeen killan talous oli ajautunut kauniisti sanottuna huolestuttavaan tilaan. Alkuvuodesta alkaen oli menojen kanssa oltava hyvin tarkkana eikä mihinkään suuriin investointeihin ollut mahdollisuuksia. Tämä pääsi myös vaikuttamaan vuosijuhlajärjestelyihin ja sitä kautta sikajuoman tarjoiluformaattiin. Toisaalta niukan budjetin ei tarvitse tarkoittaa tylsää ratkaisua ja kumihansikkaasta sikajuoman tarjoilu oli kaikkea muuta kuin ikävyyttävä keksintö. Jo täyttöprosessissa oli omat erikoisuutensa, kun fuksityövoiman boolista tahmaiset kädet eivät ihan täysin aina onnistuneet tuottamaan boolitiivistä solmua. Lisäksi kumikäsineestä juominen oli oma taiteenlajinsa: onnistunut suoritus olisi tarkoittanut pienen reiän tekemistä yhteen sormista, jonka kautta sitten sikajuoman olisi saanut puristeltua suuhun. Useimmat juhlijat kuitenkin tahrivat juhla-asunsa hieman isommilla rei'illä tai yrittämällä avata solmua. Olipahan ainakin nohutumaton kokemus!

Sikisformaatteja lähivuosilta:

PIG long drink sekä pieni Sikajuomaa-lasipullo ovat vuotta 2000 aikaisemmilta ajoilta.

2002: Vital-mehu

Vuonna 2002 päätettiin vuosijuhlista jatkoille siirtyvää kansaa huijata ihan aidon näköisellä mehutuotteella. Astiana toimi Vital apelsiini + kalsium -mehupurkki, jonka sisältö oli kuitenkin vaihdettu sikajuomaksi. Tiedetään eräänkin juhlijan erehtyneen huijauksesta siinä määrin hyvin, että bussin saavuttua Otaniemeen vei hän mehun kotiinsa jääkaappiin piristämään seuraavan päivän hankalahkoa aamuhätystä. Jostain syystä sikajuoma ei krapula-aamuna ollutkaan enää niin maistuvaa. Vuosijuhlia seuraavana päivänä järjestettiin tuona vuonna ensimmäistä kertaa vuosijuhlien sillis, pois lukien tietysti vuoden 1997 50-vuotisjuhlut. Silliaamiaisella oli niin ikään tarjolla Vital-mehua, mutta juhlijoiden pettymykseksi (osan onneksi) sisältö oli kuitenkin tällä kertaa aitoa mehua.

2003: Virtsanäytepurkki

Kuten kaikki hyvät ideat, tämäkin tuli viime tingassa parempien vaihtoehtojen puutteessa. Sikajuoman värin tuntien ei tarvinne tarjoiluformaatin ideaakaan sen kummemmin selitellä. Vuosijuhlien legendaaristen jatkobussisekoilujen ansiosta ensimmäinen, joskin hyvin harvalukuinen lasti jatkoille kyyditettävää jäi tosin tätä herkkua ilman.

2004: Valmarin-terveysjuoma

Koulunpenkillä istuminen kannatti: rahastonhoitaja Vaajamo oli sattumoisin Tuotantotalouden perusopintojakson luennolla samaan aikaan, kun Valmarin-nimistä terveysjuomaa valmistavan pienyrityksen toimitusjohtaja oli kertomassa liiketoiminnan saloista. Väriltään tuote muistutti Sikajuomaa ja raati päättikin ottaa valmistajaan yhteyttä, josko saisimme lunastaa tyhjiä pulloja asevelihintaan. Sopivaksi hinnaksi muodostui 0 euroa pullolta, joskin edellytyksenä oli Valmarin-mainosläpysköjen sisällyttäminen osaksi formaattia. Nokkelasti pullon ympärille teipattu lehtinen sai jatkobussissa aikaan oikeanlaista hämmästyystä pullon sisällön suhteen. Mainittavaa on vielä, että aitoa Valmarinia oli saatavilla silliaamiaisella krapulan taittoa varten, lupasihan esite tuotteen tähänkin tarkoitukseen sopivan. Maultaan aito tavara ei ihan yltänyt Sikajuoman tasolle kuitenkaan.

2005: Kaljakorin sininen muovinen taskumatti

Ankaran aivomyrskyilyn jälkeen vuoden 2005 Sikisformaatiksi muodostui kaljakorinsininen muovinen taskumatti. Metallisia taskumatteja saattoi joidenkin huhujen mukaan nähdä varsinaisissa juhlissa, mutta siirryttäessä jatkoille tunnelmalla on tapana kevetä jolloin myös taskumatin tulisi olla astetta rennompia. Lisäksi kaikessa käytännöllisyydessään ja toiminnallisuudessaan taskumatti soveltui erinomaisesti juoman (väliaikaiseen, miksei pitempiaikaisempaan) säilytykseen ja soveltuipa se sinisen värin-
sä ansiosta mainiosti vaikka kiinnitettäväksi haalariin. Monille muovinen mehumatti on varmaankin tuttu lapsuuden piknikeiltä. Siirtyminen juhlista jatkoille on myös tavallaan pieni piknikki, jossa tankataan voimia ja juhliamieltä yön tulevia koitoksia varten. Samoin bussimatalla voidaan havaita lapsenmielisiä iloista riehakkuutta, joten henkisesti ei olla kovinkaan kaukana siitä lapsuuden piknikistä.. Ja onpa taskumatin sisältö tavallaan myös mehua. Lisäksi taskumatin täyttö Sikiksellä oli erittäin suoraviivainen prosessi, jolloin aikaa jäi paremmin muille juhla järjestelyille. Taskumatit koristeltiin asianmukaisesti raadin omin pikku kätösien askartelemilla killan logotarroilla jotka oli tulostettu killan takahuoneen tulostimella tarrapaperille. Kyseessä oli siis erittäin tehokas, monikäyttöinen ja käytännöllinen formaatti.

2006: Urheilujuomapullo

Vuonna 2006 oli killan raadilla liiankin selvä asia että seuraava vuosi olisi tärkeä 60-vuotisjuhlan takia. Tämä aiheutti tiukkaa menokuria kaikessa toiminnassa, mutta ei kuitenkaan ollut niin vakava asia, etteikö sen suhteen olisi ollut varaa itseironiaan. Sikisformaatiksi hankittiin isot halvat urheilujuomapullot, joiden halvan näköiset tarraketit saatiin tulostettua suhteiden avulla ilmaiseksi. Säästösyistä juomapullot täytettiin kaiken lisäksi vain puolilleen. Vuosijuhlapaikkana toiminut hotelli Matinlahti täydensi säästövuoden hintatietoisesta järjestämispolitiikasta aivan ennennäkemättömällä tavalla.

2007: Alumiininen termospullo

2007 haluttiin formaatti joka kuvastaa killan kestävästä ja lujaa kehitystä, olihan kyseessä juhluvuosi ja haluttiin formaatissa tuoda esiin Vuorimieskiltää muutenkin kuin logon merkeissä. Täten päädyttiin materiaaliin, joka kuvastaa materiaalitekniikan ja miksei myös kalliitekniikan opiskelijoita. Toinen syy kyseisen termarin hankintaan oli sen jatkokäyttö: koska termari oli kestävä, kaljakorin sininen ja muuten vaan kompakti pakkaus, haluttiin sen myös jatkavan kulkuaan juhlien jälkeen. Tämä onnistui termarissa olevan hakasen ansiosta, jolla se voitiin liittää osaksi killan haalaria.

2008: Plup-vesipullo

Stefan Lindfors pääsi jättämään kädenjalkensa vuorimiesten elämään suunnitellessaan kohua herättäneen vesipullonsa Plupin. Pullo pääsi näyttävästi vuoden aikana tapetille korkean hintansa, materiaalinvalitasekoiluidensa ja vieläpä vuoden turhake -tittelin voittamisen ansiosta. Onneksi sentään Vuorimieskilta antoi positiivisempaa tunnustusta laskiessaan Lindforsin Plupin sikisformaattien kunniaakseen joukkoon. Saipa juhlaväki vieläpä oikeaa designia muistoksi juhlista, joista yleensä muistokuvat ovat hatarat.

2009: Käsidesipullo

Vuoden 2009 mediailmio oli kuin mittatilaustyönä Vuorimieskiltaa varten rakennettu: H1N1 niminen, kansan ja median suussa nimen sikainfluenssa saanut tauti jylläsi ja aiheutti hysteriaa kautta maapallon. Desinfointiaineiden käytön valtakunnallinen suositus sai aikaan niin kutsuttujen käsidesien päihdekäytön lieveilmiönään. Tähän rakoon osui hyvin idea ujuttaa Sikajuoma pikkuseen käsidesipulloon, jolloin puhdistusaineen väärinkäyttö muuttuikin iloliemen hyötykäytköksi. Paketti nimettiin vielä osuvasti Sikadesiksi. Toisesta vastaavasta yhteensattumasta maailman tapahtumien ja vuorimiesten juhlimistarpeen yhteensovittamisen suhteen ei varmaan ole tarvetta edes unelmoida.

2010: Roll-on deodorantti

Kuten monena muunakin vuotena aiemmin, oli killan raadin syksyn yksi vaikeimpia tehtäviä hauskan sikajuomaformaatin löytäminen. Erilaisten vaihtoehtojen joukosta nousi esiin kuitenkin yksi ylitse muiden: roll-on deodorantti. Raadin jäsenet pystyivät kuvittelemaan parhaan kuntonsa juoneiden vuosijuhlijoiden epätoivon vimmalla yrittävän nuolla makeaa nestettä astiasta, jolla yleensä sivellään kainaloa. Tätä mahdollisuutta ei voinut jättää käyttämättä. Ja hyvin se toimikin: jatkobusseissa nuolttiin ja lipiteltiin kuin booli katoaisi astiasta, ellei sitä nopeasti sieltä pelastaisi parempiin suihin. Jossain vaiheessa parempikuntoiset juhlijat tajusivat irrottaa kannen, jossa kuula oli, ja näin juominen luonnistui paremmin. Kannen irrotusoperaatiossa tosin tahriliintui jokunen frakki ja iltapuku, johtuen heilahtelevasta bussista ja yllättävän tiukasti kiinni olevasta kannesta. Mainittakoon vielä että dödöpurkki oli koristeltu aasinsiltaisella tekstillä "Let's roll!", joka perinteisen kököllä tavalla yhdisti formaatin jatkoillelähtökehotukseen.

2011: Nokkamuki

Vuoden 2011 raati oli poikkeuksellinen Vuorimieskillan historiassa. Miesmuistiin ei ole tiedossa raatia, jossa kaikki jäsenet puheenjohtajasta lähtien olisivat ensikertalaisia killan hallituksessa. Mutta tämä ei kyllä vuoden mittaan menoa haitannut, pikemminkin hämmästytti kuinka hyvin asiat voi hoitaa kun apinana selässä ei ole edelliseltä vuodelta omaksuttua toimintamallia. Noviiisuuteen liittyi myös sikajuoman tarjoiluformaatti, joka oli nokkamuki. Valinnallaan raati halusi muistuttaa koostuvansa killan narisijakannan vastaisesti junioreista, itseironisella tavalla luonnollisesti. Toisaalta humaltuessaan ihminen taantuu ikävuosissa usein hyvinkin monta vuotta, ja ainakin sivuoreena tulevan motoristen kykyjen heikkenemisen takia nokkamukin kaksi tukevaa kahvaa olivat tervetullut lisävaruste, kun boolia alettiin työntää kohti ruuansulatuselimistöä.

Kääntäkseen huomion killan vuosijuhlaviikon humusta maal-lisempiin asioihin, järjesti matkailu- ja pelotteluyhdistys Metal-licherho jäsenistölleen ekskursioon Loviisan ydinmyllyille. Mat-kaan uskaltautui viisitoista uhkarohkeaa kerholaista. Perille saavuimme nohevasti parisenkymmentä minuuttia etuajassa, huolimatta Loviisan keskustassa pitämästämme ajantappopaus-sista.

Asettauduttuamme voimala-alueen ulkopuolella sijaitsevan vierailijarakennuksen auditorioon otimme vastaan isäntämme, STUKin tentistä paikalle rientäneen tekniikan tohtori Kari Mäkelän. Hän toimii Loviisan ydinvoimalan tekniik-kaosastolla ja vastaa voimalan käyttöäinhallinnasta. Perinteisen kaavan mukaan siirryimme samantien asiaan ja kävimme kiinni 80-sivuiseen kalvokasaan.

Luonnollisesti sulkeiset aloitettiin lyhyellä esitte-lyllä Fortumista. Kellekään ei varsinaisesti tullut yllätyksenä, että tämä neljässä pohjoismaassa toimiva energiayhtiö ei koskaan tee tappiota, sähkön hintaa kun on niin helppo nostaa. Sen sijaan hiukan yllättävämpinä faktana selvisi, että Fortum tekee vesivoi-malla saman verran sähköä kuin neljä suomalaista ydinvoimalaa yhteensä.

Varsin nopsasti siirryimme mielenkiintoisempiin aiheisiin ja puhe siirtyi itse Loviisan ydinvoimalakompleksiin. Fortumin omistama ydinvoimalaitos sijaitsee Hästholmenin saarella noin 12 kilometriä Loviisan keskustasta noin etelään. Saarella kaksi 488 MW:n neuvostoliittolaisvalmisteista paine-vesiydinmyllyä jauhtaa hiljaiseen uraania sähköksi. Mikäli reak-torien tarkka toiminta kiinnostaa, kannattaa käväistä vaikka wikipediassa, sielä se on selitetty.

Yleismaallisten höpinöiden jälkeen päästiin aiheisiin, jotka saivat unisimmankin kerholaisten höristämään korviaan. Fukushimaa jälkimainingeissa kuvailu reaktorien varojärjes-telmistä ja erilaisista laitoksen käyttöikään liittyvistä asioista upposivat yleisöön kuin maailmanlopunennusteet keskiverto-kansalaiseen. Alunperin reaktorien käyttöäiksi oli annettu 30 vuotta, mutta nyttemmin käyttöluvut on uusittu 50 vuoden käyttölle. Mäkelä ei itse pitänyt mahdottomana, että laitoksen käyttöikä voitaisiin nostaa jopa 70 vuoteen. Käyttöiän kannalta kriittisimmät komponentit ovat primääripiirin suuret osat eli reaktorin paineastia ja höyrystin. Kysyttäessä, voiko osia vaihtaa käyttöiän pidentämiseksi, Mäkelä kertoi, että osien vaihtaminen on neuvostoliittolaiseen tyyliin tehty mahdottomaksi, jolloin samalla vaivalla vanhat laitokset purkaa pois ja rakentaa uudet voimalat tilalle. Hienona nyanssina laitokselta kumminkin löytyi yhdet vaihtokappaleet sekä reaktorin paineastiaa ja höyrystintä. Oli kuulemma joskus halvalla saatu.

URAANI HALKEAA METALLIKERHON ESKURSIO LOVIISAN YDINVOIMALAAN

Laitoksen käyttöiän hallinta on koko Fortumin konsernin tasolla yksi suurimmista R&D-projekteista. Tähän liittyen käytiin vielä läpi muutama mielenkintoinen case korroosio- ja materiaali-asioihin liittyen. Esimerkiksi meriveden mukana jäähdytys-järjestelmään asustamaan asettuvat merenelävät aiheuttivat kuulemma melkoista päänvaivaa tekniikkaosastolle.

Kun Kalvoilut oli saatu päätökseen, lähdimme tutus-tumaan laitosalueeseen. Tiukentuneiden turvallisuusmääräysten takia emme päässeet lainkaan itse ydinvoimalaan. Sen sijaan kävimme katsomassa matalan ja keskiaktiivisen jätteen loppusi-joitukseen rakennettua luolastoa sekä reaktoriohjaamosimulaat-toria. Jäteluolaan varastoitiin sekä huolto- ja muissa töissä syn-tyvä matala-aktiivinen jäte, kuten suojahaalarit ja työkalut, että prosessin sivutuotteena syntyvä keskiaktiivinen jäte. Samaan tunneliin oli varattu vielä rakennustilaa luolille, joihin on tarkoi-tus säilöä itse ydinvoimalan aktiivinen rakennusjäte sitten, kun reaktorit tulevat käyttöikänsä loppuun ja ne pitää purkaa.

Ohjaamosimulaattori on oikeassa mittakaavassa rakennettu jäljennös Loviisa 1:n ohjaamosta. Simulaattorilla sekä koulutetaan uudet ohjaamovalvojat että ylläpidetään vanhojen valvojien ammattitaitoa kahdeksalla koulutuspäivällä vuodessa. Simulaattorilla voidaan ajaa teoriassa kaikki kuviteltavissa olevat häiriötilanteet, jotka reaktorit voivat kohdata. Demonstraationa simulaattorin tietokoneisinööri löi simulaattorin käyntiin ja töräytti ammottavan reiän primääripiiriin. Lumoutuneina seu-rasimme ruuduilta sisään vyöryviä vikailmoituksia korvat siree-neiden kakofoniasta soiden. Mitään kovin katastrofaalista ei tosin päässyt tapahtumaan, sillä laitoksen oma automatiikka laukaisi välittömästi vinon pinon varotoimia, joilla reaktorin su-lamiselta vältyttiin.

Vältyttyämme virtuaalikatastrofin, joka olisi tehnyt suurimman osan itäranikosta elinkelvottomaksi, huokaisimme helpotuksesta, hyvästelimme isäntämme, hyppäsimme bussiin ja suuntasimme kohti kotia. Loppusanoina isäntämme vielä kehotti pysymään poissa Lahti-Kouvola-akselilta siltä varalta, ”että pok-sahtaa”. ja kehotti hakemaan Loviisan voimalaitokselle töihin, mikäli vaihtelevat ja vaativat hommat kiinnostavat.